

Szeł amerykańskiego sztabu generalnego, generał Mac Arthur z Warszawy przybył do Wiednia, gdzie zwiedził oddziały saperów. Na zdjęciu: Generał Mac Arthur przechodzi w towarzystwie ministrów obrony krajowej Vaugoina przed frontem kompanji honorowej.

„Dzień Pracownika Umysłowego“.

Sukces ponadpartyjnego ruchu zawodowego.

Warszawa, 20 września. Jak już donosiliśmy w dniu 25 września odbędzie się w Warszawie, jako pierwsza tego rodzaju w Polsce manifestacja zbiorowa, „Dzień Pracownika Umysłowego“. Organizuje go Unia Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych, której prezes, p. Bohdan Herbert-Heybowski określił w ten sposób cele zadania i znaczenie tej manifestacji:

Ruch zawodowy pracowników umysłowych w Polsce jest jeszcze bardzo młody. — Przed 15-ty laty młodej szlachy szukać możemy początków masowego ruchu, konsolidacja zaś i wzmożenie organizacyjne są jeszcze młodsze bo kilka zaledwie lat liczące, jeszcze do roku ubiegłego ruch zawodowy pracowników umysłowych ogniskował się w dwu centralach: Centralnej Organizacji Z. Z. P. U. i Polskiej Konfederacji Pracowników Umysłowych, które to centralne w roku bieżącym połączyły się w jedną organizację: Unię Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych.

Centrala ta zrzesza w swym łonie pracowników banków państwowych i monopolu, ubezpieczeniów prywatnych i społecznych, pracowników biurowych i handlowych, artystów scen polskich. W innych centralach zrzeszeni są pracownicy państwowi, samorządowi, kolejarze i pocztowi. Nauczycielstwo (oszczędności), pracownicy PKO i bankowcy prywatni zorganizowani są w związkach, nienależących do tej centrali.

Jak z powyższego wynika, zorganizowane są prawie wszystkie dziedziny, w których pracują pracownicy umysłowi. Cyframi wyraża się to w ten sposób, że w związkach zawodowych zorganizowanych jest około 70 proc. wszystkich pracowników umysłowych, za wyjątkiem handlowców. Przy ściślejszym rozbiciu spostrzegamy, że w dużych miastach

cyfra ta waha się od 75 do 90 proc., w mniejszych od 50 do 75 proc. Najłatwiej zorganizowani są prywatni pracownicy, zatrudnieni w przemyśle, handlu i finansach.

Wspaniałe wyniki organizacyjne pracowników umysłowych, stawiające Polskę w tym względzie na pierwszym miejscu, zawdzięczać należy ponadpartyjności ruchu zawodowego pracowników umysłowych, którego jedynym celem jest obrona interesów i podniesienie godności zawodowej przy pozostawieniu całkowitej swobody przekonań politycznych członkom związków.

Organizacja „Dzień Pracownika Umysłowego“, Unia Z. Z. P. U. m. kierowała się dwoma względami: 1) dalszym rozbudzeniem solidarności zawodowej pracowników umysłowych już zorganizowanych i 2) skłonieniem jeszcze niezorganizowanych do wstąpienia w szeregi związków zawodowych. Dlatego też „Dzień Pracownika Umysłowego“ stał się pod znakiem propagandy celów politycznych i różnił się od innych imprez tem, że nie nosi charakteru protestu czy akcji negatywnej. Bez tego nie próba sprawności i uświadomienia organizacyjnego zrzeszonych pracowników umysłowych i wykazanie niezręczności celowości należenia do związków zawodowych i korzyści dla nich stał pomyślny.

„Dzień Pracownika Umysłowego“ organizowany jest w tym roku tytułem próby tylko w Warszawie. Jeżeli próba się uda, podobny dzień urządzić będą wszystkie miasta i ośrodki życia pracowniczego, z czasem „Dzień Pracownika Umysłowego“ stanie się bilansem nie tylko doboru związków zawodowych, ale i świadectwem teźny organizacyjnej i wielkim świętem zorganizowanego Świata Pracy najmniejszej w Polsce.

Nowy wicedyrektor departamentu obrotu pieniężnego Min. Skarbu

Warszawa, 20 września. W najbliższej przyszłości należy się spodziewać nominacji pułkownika Reichmana, attache w Tokio na wice-dyrektora departamentu obrotu pieniężnego w Ministerstwie Skarbu. Pułkownika Reichmana łączą bliskie stosunki z pułkownikiem Kocem.

Kainowa zbrodnia w Widzewie.

Łódź, 20 września. Dzisiaj rano we wsi Widzew, pod Łodzią, dokonana została potworna zbrodnia bratobójstwa.

Na miejsce wypadku, udały się władze śledcze, które przystąpiły do przeprowadzenia dochodzenia.

Krzyż przy Grand-Hotelu.

Łódź w soczewce lotnika.

Łódź, dn. 20 września. Od roku na terenie Łodzi i okęgu prowadzone są prace pomiarowe, mające na celu przygotowanie planu regionalnego całego okręgu łódzkiego.

Biuro Regionalne, które prace te przeprowadza, aby dokładnie poznać się z terenem i zdobyć odpowiednie plany — sprowadza w bieżącym tygodniu z Warszawy specjalny samolot, który dokona zdjęć lotniczych całego terenu.

Zdjęcia te przy pomocy rozmaitych aparatów pomocniczych zostaną zamienione na plany.

Samolot, który przyleci w tym celu do Łodzi zaopatrzone jest w trzy motory i szereg precyzyjnych instrumentów dla dokonywania zdjęć lotniczych najnowszą metodą aerofotogrametryczną.

Zdjęcia dokonane będą z obszaru 700 km. kw. w ciągu 2 dni.

W związku z temi pracami, dla orientacji lotnika dokonyującego zdjęć — między innymi i na ulicach miasta wymalowane zostaną ogromne krzyże, których ramiona posiadają będą cztery i pół metra wielkości.

Jeden z takich krzyży wymalowany będzie na ul. Piotrkowskiej przy Grand-Hotelu.

Sporządzenie takiego planu, gdyby Biuro Regionalne nieposłużyło się samolotem — potrwałoby około dwóch lat i pociągnęłoby za sobą znacznie większe koszty.

Zatruty posiłek pary małżeńskiej.

Łódź, 20 września. 22-letnia Eugenia i 25-letni Piotr Kurowscy, zamieszkali przy ulicy Wróblej 20, ulegli zatruciu pokarmem. Jęki ofiar nieświeżego pokarmu zaalarmowały sąsiadów, którzy zawezwali po gotowie ratunkowe. Przybyły lekarz, po udzieleniu pomocy, pozostawił Kurowskich na miejscu. Resztki pokarmu przekazano do analizy.

ZYCIE PABJANIC.

Stan robót publicznych w Pabjanicach. Ręgorzyczenie wśród robotników.

Pabjanice, dnia 20 września. Z powodu braku kredytów w odpowiedniej wysokości, Magistrat m. Pabjanic zmuszony był przeprowadzić redukcję robotników zatrudnionych na robotach publicznych, ewentualnie zmniejszyć ilość dni pracy z trzech dni na dwa. Interwencja w Województwie zajął się Związek klasowy wspólnie z delegacją robotników. Interwencja ta jednakże nie odniosła żadnego skutku.

Wobec tego robotnicy musieli się zgodzić na dwudniowy tydzień pracy.

Podczas przerwy w pracy, która trwała cały tydzień, robotnicy objeli białą akcją żywioła przez Magistrat Grodzki do spraw Bezro-

boć. Podkomitet wydał pół kg. chleba dziennie każdemu zatrudnionemu na robotach, oraz pewną ilość fasoli.

Wśród robotników panuje przygnębienie, gdyż nie spodziewają się przeprowadzić wymaganą Ustawą 136 dni na zapomoc. Spodziewać się należy, że młode czynności wnikną w tę sprawę i starać się będą o przeprowadzenie odpowiednich zmian.

ZABÓJCA KORDASA NA WOLNOŚCI.

Pabjanice, 20 września. Aresztowany za zabójstwo 12-letniego Stanisława Kordasa — szofer Magistratu m. Pabjanic Sałaciński Bolesław, został wypuszczony za kaucją na wolność.

Cyloc zabitego odniósł się do władz wojewódzkich z prośbą o ekshumację zwłok i zarządzenie ponownej sekcji zwłok zabitego syna.

MNIEJSZE FABRYKI PRACUJĄ PRZEZ CAŁY TYDZIEŃ.

Pabjanice, 20 września. Od tygodnia w Pabjanicach dało się zauważyć pewne ożywienie w pracy włókienniczym. Mniejsze fabryki, pracując cały tydzień, już drugi tydzień pracują po 4 dni w tygodniu.

Firma „Krusche i Ender“ śladami lat ubiegłych wydała robotnikom opał na zimę oraz materiały zimowe.

W związku z tem znacznie ożywiły się obroty w handlu pabjanickim.

NAREZCIE.

Magistrat brakuje ulice Pabjanice, 20 września. Nareszcie Magistrat m. Pabjanic przystąpił z całą energią do naprawy bruków, które nie naprawiane od dłuższego czasu znajdowały się w opłakanym stanie.

Największy już czas pomyśleć o wybrukowaniu ulicy Legionów i Kaplicznej.

W podwórzu przy ulicy Franciszkańskiej 29 została pobita przez nieznaną sprawcę 32-letnia Józefa Wilmańska, zamieszkała w tymże domu. Poszkodowanej udzielił pomocy lekarz pogotowia ratunkowego.

Na ulicy Brzezińskiej w bóję odniósł ogólne obrażenia ciała 30-letni Leon Wilczek niewiadomego miejsca zamieszkania. Ofierze bójkę udzielił pomocy lekarz pogotowia ratunkowego.

Wisielec na wiśni.

Desperacki czyn wartownika.

PIOTRKÓW, 20 września. 72-letni Józef Kubiak właściciel dużego sadu owocowego w Belchowie przy ulicy Pabjanickiej 16, w związku z częstymi kradzieżami owoców, polecił synowi swemu 17-letniemu Antoniemu, pilnowanie sadu w nocy. Antoni Kubiak uzbudził się w dubeltówkę i wyszedł na dyżur.

Rano stary Kubiak nie mogąc doczekać się powrotu syna udał się do ogrodu gdzie po dłuższych poszukiwaniach ujrzał zwłoki syna wiszące na wiśni.

O pięć drzewa oparta była fuza. Zwłoki wisielcy zabezpieczono na miejscu do czasu przeprowadzenia oględzin komisji sądowo-lekarskiej.

Przyczyną samobójstwa nieustalono Antoni Kubiak oświadczył żonę i kilkoro dzieci.

Pomnik bohaterkich lotników w Łodzi ma stanąć dzięki inicjatywie kolejarzy.

ŁÓDŹ, 20 września. Wczoraj przy parowozowni Łódź-Kaliska odbyło się zebranie pracowników w sprawie uczczenia tragicznie zmarłych zwycięzców międzynarodowych zawodów lotniczych z p. Franciszka Żwirki i s. p. inż. Stanisława Wigury.

Kolejarze łódzcy postanowili wystąpić z inicjatywą do społeczeństwa o zebranie funduszu na budowę pomnika bohaterkich lotników, który miałby stanąć w Łodzi, w jednym z parków.

Dla zadokumentowania swej inicjatywy kolejarze przeprowadzili wśród siebie zbliżkę, która dała około pięćset złotych.

Sumę tę zebrani zadeklarowali na budowę pomnika.

Jednocześnie zebrani wyłonili tymczasowy Komitet Budowy Pomnika, który ma zająć rozporządzeniem tej idei.

Komitet w pierwszym rzędzie pragnie akcję tę rozszerzyć na cały łódzki węzeł kolejowy, a dalej na społeczeństwo.

Zdarzenia i wypadki ubiegłej doby

(—) Wczoraj w pierwszym dniu procesu, przeciwko 60-letniemu Poniatowskiemu Stefanowi, oskarżonemu o usiłowanie zabójstwa wiceprezesa warszawskiej dyrekcji kolejowej Edwarda Zienkiewicza, wysłuchano ekspertów, którzy stwierdzili, że odpowiedzialność umysłowa Poniatowskiego jest ograniczona. Dalszy ciąg badania świadków będzie trwał dziś.

(—) Kartel cukrowy postanowił odnieść sobie postanowioną przez rząd zniżkę cen cukru na robotnikach i kupcach. Zawiądzono producentów buraków cukrowych że cena buraków obniżona będzie o 15 procent, a detaliści o 5 procentowy rabat.

(—) Wskutek interwencji związku restauratorów przywołano projekt zmiany podatku po godz. 12-tej w nocy w ten sposób, że podatek ten będzie zniesiony, a konsumenci od godz. 9-tej wieczorem będą opłacać od rachunków powyżej 5 złotych pewien procent na bezrobotnych. Zmiana ta ma nastąpić jeszcze w bieżącym miesiącu.

(—) W sferach młarodalnych opanowano cztery tozy, które mają umożliwić przywrócenie równowagi gospodarczej pomiędzy wsia a miastem. 1) Obniżę cen artykułów przemysłowych o 30 procent. 2) Obniżę oprocentowanie pożyczek o 3 do 4 punktów. 3) Obniżę taryfy przewozowe dla rolników. 4) Obniżę opłaty samorządowe o 50 procent.

(—) Nota angielska, wywołana w Niemczech rozczarowanie. Rząd niemiecki postanowił nie wysłać na nią odpowiedzi i wstrzymać się od udziału konferencji rozbrojenia.

(—) Od dnia 20—23 września odbywają się manewry Reichswehry w okolicach Frankfurtu.

(—) Rząd nankijski ogłosił manifest, za rządzący 5 minut ślepoty dla zaprotektowania przeciwko aneksji Mandżurii przez Japonię. Jutro, o godzinie 11 rano 400 milionów Chińczyków na 5 minut zamkną oczy, aby nie patrzeć na zbrodnię dokonaną na żywym ciecie Chin.

(—) W dniu wczorajszym odbył się w sądzie apelacyjny proces przeciwko zabójcy tancerki Igi Korczyńskiej, Drobyskiemu.

Nieszczęśliwa matka zabójcy s. p. Igi Korczyńskiej, po otrzymaniu wezwania sądowego na dzisiejsze rozprawę, po raz drugi sięgnęła po truciznę. Uratowano ją jednak, tak samo, jak i podczas poprzedniego usiłowania samobójstwa.

Prok. Godecki wystąpił z sensacyjnym wnioskiem o powołanie do sądu biegłego do spraw choreografii, dla ustalenia, czy zmarła s. p. Korczyńska rokowała dużą przyszłość.

Po półgodzinnej naradzie sąd uwzględnił wniosek prok. Godeckiego i proces odroczył.

Spis poborowych rocznika 1912.

Po zakończeniu rejestracji rocznika 1914 biuro wojskowe magistratu m. Łodzi przystępuje z dniem 1 października r. b. do sporządzenia spisu poborowych rocznika 1912.

Do spisu obowiązani są zgłosić się mężczyźni urodzeni w roku 1912, oraz ci z rocznika 1909 i starszych, którzy dotychczas nie gdzie do spisów poborowych nie zgłosili się i nie zostali wpisani do list poborowych.

Poborowi winni się zgłaszać do biura wojskowego (Zawadzka 11) w godzinach urzędowych (od 8 do 15 w soboty od 8 do 13,30).

Dr. med. S. WARSZAWSKI
powrócił
Choroby wewnętrzne
Specjalność: żółtaczka i kił
KILINSKIEGO 86, TELEFON 109-23.

DOKTOR J. NADEL
akuszer-ginekolog
godz. przyjeżdż. od 8 do 5 i od 7 do 8 wiecz.
Pomorska 7. tel. 127-84.

DR. MED. BERMAN
Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe.
Cegielniana 15 tel. 149-07
Przyjmuje od godz. 8 do 11 i od 4 do 8 w niedzielę i święta od godz. 9—1. Dla niezamożnych ceny lecznicze.

Komunikacja Autobusowa ŁÓDŹ-BRZEZINY
Autobusy do Brzeziny odchodzą z postoju własnego przy ul. Brzezińskiej Nr. 144. Odjazd co godzinę, począwszy od godz. 8-ej rano do 21-ej wiecz.
Dojeżdżają tramwajami Nr. 1 i 6.

DOKTOR H. WOLKOWYŃSKI
Cegielniana Nr. 4, telefon 216-90.
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych.
Leczenie lampą kwarcową.
Przyjmuje od godz. 8 do 2 i od 5 do 8, w niedzielę i święta od godz. 9-ej do 1-ej.

AKUSZERKA Piłkowska dyplomowana Cesarska Akademia medyczna Petersburska przyjmuje zamężnienia. Kilińskiego 104, m. 65.

POSZUKUJĘ 2 pokojów z kuchnią, przed pokojem i wszelkimi wygodami w okolicy Karola. Oferty sub. „Natychnia“ L. S.

DYMEL Marja zgubiła legitymację służbową Kol. E. L. Nr. 11640.

PRZYBLĄKAŁ się pies doberman ogon i uszy obcięte. ul. Granitowa 29. Paluch.

Dr. med. J. BERLIN
akuszer-ginekolog
mieszka obecnie ul. Karola 8
telefon 224-52
Godz. przyjeżdż. od 5 do 8 wiecz.

DR. E. SONNENBERG
Choroby skórne i weneryczne
Zielona 8a
powrócił
Godz. przyjeżdż. od 12 do 1.30 i od 4 do 6.30 po poł.

Dr. med. HALTRECHT
Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe.
Piotrkowska 10. Telef. 243-21.
Przyjmuje od 8 do 11 rano, i do 2 w poł. i od 5 do 9 wiecz., w niedzielę i święta od 10 do 1 r.
Dla bezrobotnych ceny lecznicze.

PORADNIA WENEROLOGICZNA
Lekarzy-specjalistów
ZAWADZKA 1
czynna od 8 rano do 9 wieczór, od 11—12 i 2—3 przyjmuje kobieta lekarz w niedzielę święta od 9—2 pp.
Leczenie chorób WENERYCZNYCH i SKORYCH
PORADA 3 zł.

GABINETY KOSMETYKI LEKARSKIEJ
choroby skóry i włosów
SZKOŁA KOSMETYCZNA
zatwierdz. przez władze państwowe
Dr. med. Lewinsonowej
ŚRÓDMIEJSKA 27, tel. 143-63 od 10 r. do 8 w.
Chirurgia kosmetyczna, żyłki, odmrożenia.

ZŁOTO biżuterię i kwity lombardowe kupuj i placaj najwyższe ceny. Magazyn jubilerski, i. Piłkowska 7.

Reklama to potęga!!!
Nie bądźcie lekkomyślni!!!
NIE KUPUJcie WYROBÓW WATPLIWYCH
PAMIĘTAJcie, że protektyw
„PRIMEROS“
mają jest najlepszą opłatą, jako z najlepszym, najlepszym.

TEATR „GONG“
Śródmiejska 17 w ogródku
„SCALA“ Początek przedstawień codziennie od 8 i 10 wiecz. W soboty i niedziele od 6, 8 i 10 wiecz.

„POKI SŁONKO ŚWIECI“
Dziś dnia 20IX r. b. rewelacyjna premiera „Poki słonko świeci“ i Ida Erwestówna, Nia Carra, Z. Wilczyńska, Wł. Sadowski, M. Boczkowski, J. Darski, K. Ostrowski, H. Wróblewski, J. Jurem.
W programie Nowość Amerykański Jazzband.
Z świeżo dokooptowanymi Reną Renówną, Imre Szenesem (Bakar) Ceny miejsc niepodwyższone.

Casino
Dziś uroczysta premiera! filmu nagrodzonego złotym medalem

Dramat niepotrzebnej matki p. t. Nad program: Dodatek dźwiękowy i aktualności krajowe.
Początek seansów o g. 15-ej.
Uwaga: W dniu premiery ważność biletów ulgowych passe-partout i wolnych wejść odwołane.

„EMMA“
x najpopularniejszą i największą tragiczną
Marie Dressler
W roli głównej

Dźwiękowy kina teatr „CORSO“
Zielona 2/4

Dziś i dni następnym: Największe arcydzieło produkcji polskiej „Dziesięciu z Pawlaka“
te uszy“ i aktualności filmowa. Początek seansów w dni powszednie o g. 4 w soboty

bohatera epopei z dziejów walk Narodu 1906 roku. W roli głównej: Adam Brodzisz, Bogusław Samborski, w pozostałych: Karolina Lubieńska, Zofia Batycka, Józef Wegrzyn. Film, który pobili rekord powodzenia. Nad programem: wspaniała farsa „Ach, niedziela i święta o g. 12. Ceny miejsc popularne. Sala należyście wentylowana.

Postęp europeizacji Państwa Środka. Najmodniejsze uzdrowisko chińskie.

Zanik patryarchalnych obyczajów.

Szanghaj we wrześniu.

O tem, że Szanghaj jest miastem napoleo-
nizacji, napoleoizacji, napoleoizacji
namerykanizacji, napoleoizacji
namerykanizacji, napoleoizacji, wie-
le już dziś każdy.

Jest zrozumiałe, że Chińczycy pod do-
minującym wpływem cudzoziemców przy-
mują zwyczaje europejsko-amerykańskie
i ubierają się po europejsku w ubrania, na-
bierają w europejskich domach towaro-
wych Szanghaju. Riksha chińska ustąpiła
już dawno miejsca rowerom, samochodom,
elektrycznym tramwajom i autobusom.
Chińczycy budują drapacze nieba i wielkie
bloki domów, kina są zawsze przepelnione,
a filmy amerykańskie wywierają wielki
wpływ na psychologię synów państwa Środ-
ka.

Oczywiście również i patryarchalne ży-
cie rodzinne Chińczyków uległo różnym
przemianom: młode Chinki widujemy w
biurach przy maszynach do pisania, lub ju-
ko ekspedjentki w domach towarowych.
Niedziela wolna od pracy

poświęca się sportom.

Postęp cywilizacji Zachodu daje się od-
czuć netylko w Szanghaju, najwęższym
ośrodku handlowym, lecz również i w mia-
stach prowincjonalnych, przede wszystkim
w Hangczou, rodzaju chińskiej Krynicy.

Każdy niemal mieszkaniec Szanghaju
na weekend wybiera się do Hangczou, od-
ległego o pięć godzin koleją. Zjeżdżają tu
również zamożniejsi Chińczycy na wy-
wczas. Hangczou, albo jak nazywają je
w skrócie — Hungczou, jest również

celem podróży poślubnych
chińskich nowożeńców. Utało się bowiem
przysłowie: „Po raję pierwszym miejscem
jest Hangczou!”

Wobec znacznego napływu turystów do
tej miejscowości, niema w tem nic dziwn-
ego, że europejskie wpływy są tutaj bardzo
wrażne. Z dawnych zwyczajów zachowała
się starożytna tysiącletnia kamienna pogo-
da, górująca nad miastem. Stanowi jednak
rażącą sprzeczność z wyasfaltowanymi de-
ptakami i nowoczesnymi budynkami, gdzie
przechadza się Chinki w strojach nowocze-
snych i pantofelkach na wysokich obcasach.

Dawniej nie było w Chinach dnia, prze-
znaczanego na odpoczynek. Obecnie całe
rodziny odbywają wycieczki w niedzielę,
w góry lub na malownicze wybrzeża jeziora
Zachodniego w Hangczou.

Z dawnej kultury chińskiej zachowało
się niewiele. Nieliczni już są dziś Chińcy
cy, odwiedzający świątynie dla celów nabo-
żnych. Chodzą tu raczej dla podziwiania
ich piękna architektonicznego i starych
rzeźb.

Utrzymać się w Chinach jedynie
kult przodków,
których groby są zawsze starannie pielęgn-
wane przez trzy pokolenia.

Do tradycyjnych rozrywek należą wido-
wiska cieniów. Zarówno starsi, jak i mło-
dzież, interesują się żywo tą sztuką czar-
nych sylwetek na białym tle, zapomocą któ-
rej

też ilustruje się różne bajki lub fakty ze
starożytnych dziejów historycznych.

Chińczycy nie ograniczają się już dziś
ed innych narodów i zajmują się także spra-
wami innych krajów i państw. Nawet przy
uprawianiu sportów starają się wykonać
swą znajomość obcych krajów.

Sporty cieszą się wielkim powodze-
niem. Gimnastyka wchodzi w program
szkolny, szkoły posiadają własne hale gim-
nastyczne, zaopatrzone we wszystkie po-
trzebne akcesoria. Na ulicach miast widać
się młodzież obu płci w strojach sporto-
wych z odznakami klubów i drużyn.

Podczas walk pod Szanghajem kobiety
stowarzyściły sportowych w większych i
mniejszych grupach walczyły się w szeregi
19 armji lub obejmowały służbę wywia-
dowczą.

Przebudzenie się narodowych uczuć zbu-
dziło ciekawy ruch w całych Chinach o wy-
bitnie interesującym charakterze. Zwróciło
to uwagę twórców filmowych i niezadługo
jedno z wybitniejszych towarzystw filmo-
wych zagroziło projektem wystawienia
wspaniałego filmu, osnutego na tle nowocze-
snego życia chińskiego.

Grzybowski.

Międzynarodowy turniej tenisowy zawodowców.

W Berlinie rozpoczął się 20 września międzyna-
rodowy turniej tenisowy zawodow-
ców, który zgromadził na kortach najlepsze
siły świata. Od lewej strony ku prawej
u góry: 1) Plaa (Francja), 2) Nüsslein (Niemcy), 3) Karel Kozeluch (Czechosło-
wacja). U dołu: Roman Najuch, 5) i 6) Big Tilden (Ameryka), wielokrotny mistrz
i najlepszy gracz świata.

Straszny czyn historyczki.

Katar powodem samobójstwa.

Po powrocie do swego domu na
przedmieściu miasta amerykańskiego
Milwaukee inżynier Jones zna-
lazł martwe ciało swej żony i 2-
ch synków, 10-letniego Edwina i 8-let-
niego Jamesa.

List pozostawiony przez samo-
bójczynię wyjaśnia, że odbiera ona
życie sobie i dzieciom, gdyż wszyscy

troje od dłuższego czasu cierpieli
na uporczywy katar,
którego żadnymi środkami nie moż-
na było się pozbyć.

Trzeba powiedzieć, że Amery-
kanka ta znalazła istotnie skutecz-
ny, nie mniej jednak tragiczny, spo-
sób na katar.

Zakochany Argentyńczyk

zginął śmiercią bandyty.

Terenem tragicznego zajścia był
dom przy ul. Geobal w Buenos Aires
zamieszkały przez inspektora pań-
stwowego urzędu zdrowia.

Gdy właściciel mieszkania wrócił
wraz z żoną około godz. 2 do domu
zastał drzwi otwarte. Przekonany,
że w czasie nieobecności jego doko-
nano napadu, przeszukał cały dom
i spostrzegł osobnika, który próbo-
wał

uciec przez dach.

Inspektor pewny, że ma do czy-

nienia z bandytą, oddał do niego kil-
ka strzałów, zabijając go na miej-
scu. Gdy w chwili później przybyła
policja okazało się, że zabitym jest
26-letni młodzieniec Argentyńczyk
Llapiatette, mieszkający w sąsied-
ztwie i utrzymujący od dłuższego
czasu stosunki miłosne ze służącą.
Uciekał on chcąc oszczędzić dziewcz-
ynie nieprzyjemności.

Sprawce zabójstwa aresztowa-
no do czasu wyjaśnienia sprawy.

Fatalne skutki bezpodstawnej plotki.

Bojkot pomidorów w Berlinie.

Skąd wzięła się ta wiadomość —
tego nikt dotychczas nie może do-
ciec. Dość jednak, że rozeszła się
po Berlinie podawana z ust do ust
wiadomość, że spożywanie pomido-
rów sprzyja rozwojowi w organiz-
mie ludzkim raka.

W ciągu kilku dni popyt na po-
midory

ustał zupełnie.

Z początku kupcy i warzywnicy nie
orientowali się, jaki jest powód, że
w sklepach leżą całe sterty nieroz-
sprzedane, a warzywnicy wracają z
targów z nierozsprzedanym towa-
rem.

Ogrodnikom groziła klęska.
Zwrócono się tedy do pras codzienn-
ej, jak i do pism fachowych, aby
wszczęły akcję przeciwko niedorze-
cznym pogłoskom.

I rzeczywiście, pojawiły się lic-
ne artykuły pisane przez lekarzy i
innych fachowców, a dowodzące
korzyści płynących ze spożywania
pomidorów dla organizmu ludzkie-
go. Niewiele to jednak pomogło.
Spożycie pomidorów spadło do 10
proc. i ogrodnikom, którzy specja-
lnie zajmowali się w okolicach Berli-
na hodowlą pomidorów, grozi klę-
ska.

Tajemnica posagu.

Skarb nie doczekał się powrotu właściciela.

Niedawno temu odkryto w Le-
ningradzie w pałacu b. „króla cu-
kru” Bobrińskiego skarb
niezwykłej wartości.

W sklepie pałacowym zamurowano
posażki alabastrowe, obrazy, złoto,
srebro i inne kosztowności. Do od-
krycia przyczynił się jeden z robot-
ników, zatrudnionych przy pracach
murarskich.

Krótko potem światło dzienne
ujrzał inny, niemiernie cenny skarb.

Na werandzie jednego z sanator-

ów na Krymie stał posażek marmu-
rowy. Nawiasem mówiąc, sanator-
ium to wywodziło swe pochodzenie
zrędu pałaców b. cara. Traf chciał,
że o ten właśnie posażek musiała
się oprzeć jedna z pacjentek. Posąg
runął, rozbiwszy się

na drobne kawałki.

I o dziwo! Z pod szczątków gło-
wy bogini greckiej ukazały się kos-
towności o niecodziennej wartości.

Nie doczekał się właściciel po-
wrotu, a skarby swego pana.

Czy myć twarz mydłem...?

na to pytanie z tysiąca kobiet 999 odpowie-
dnie „nie” — większość kobiet bo-
wiem hołduje tej zasadzie w przekonaniu,
że każde mydło szkodliwym jest dla wra-
żliwego naskórka twarzy. Zamiast mydła
stosują przeważnie różne środki kosme-
tyczne z zawartością spirytusu, octu i t. p.
Po dłuższym użyciu tych środków daje się
zauważyć zauważalne podrażnienie skóry i
zamiast osiągnięcia i zachowania czystości
cery wywołuje się czasami niebezpieczne
zapalenie. Mimo to nie można zaprzeczyć,
iż częstokroć podświadomie wprost unika-
nie mydła przy myciu twarzy jest uzasa-
dnione, ponieważ nie każde mydło nadaje
się do pielęgnacji delikatnego naskórka
twarzy. Przy wrażliwej cerze należy stoso-

wać łagodne i specjalnie do tego celu spre-
parowane mydło toaletowe, jakim jest
znane już od dziesiątek lat mydło Herba,
składające się z najszlachetniejszych su-
rowców z domieszką ekstraktów ziół leczni-
czych. Dzięki tym składnikom mydło Herba
idealnie nadaje się do pielęgnacji cery,
ponieważ usuwa skutecznie wszelkie nie-
czystości i przy codziennym użyciu zapo-
biega tworzeniu się piegów, wgrów, liszaj,
krost i t. d. Doskonale uzupełnieniem
tej jedynie racjonalnej pielęgnacji cery
jest krem Herba — subtelny perfumo-
wany, wygładza natychmiast każde po-
kanie skóry, odświeża i udelikatnia cerę,
tworząc trwały podkład pod puder na cały
dzień. Do nabycia od zł. 0.90.

DIABEL Powieść amerykańska. KUSI

VIRGIL
MARKHAM

Przedruk wabroniony.

STRESZCZENIE POCZĄTKU.
Naczelnik więzienia w Franklinie otrzymał
pęczkę oryginalnych listów, pisanych przez mło-
dą dziewczynę, podpisującą się pseudonimem
Pat do starszego od niej młodzieńca, którego
nazwała Dubroscopym.

Gdy zainteresowanie listami doszło do zen-
itu, otrzymał zaproszenie do bogatego od czasów
szkolnych niewidzianego kolegi Aldricha, któ-
ry mu polecił wyszukać autorkę listów, i
skarby zakopany przez Dubroscopym. Naczel-
nik więzienia przyjął misję i obiecał, że posta-
ra się, aby go z posady wyrzuciono.

Po kilku awanturach w więzieniu przyleto
jego dymisję. Rozpoczął poszukiwania w kra-
ciastych spódniach. Wsiadł do taksówki i po-
jechał za nim.

W pogoni za nim i jego bogdaną wślizgnął
się do zakonspirowanego lokalu przestępców.

Spotkał tam poznanego już dawniej wśród
przestępców groźnego bandytę Raffy Guka,
który go znał pod pseudonimem Fultza. „Guk
poleciał mu śledzić niejakiego Masona, obiec-
ując w zamian pomóc mu w jego poszukiwa-
niach. W śledzeniu Masona miała „Fultzowi”
pomagać kochanka Guka.

Raffy Guk kazał Fultzowi wykraść Masono-
wi kompromitujące zdjęcie fotograficzne.

W mieszkaniu Masona natknął się na rezy-
dentkę hrabini Siefert, która również poszuki-
wała tajemnicę Masona.

Nagle powrócił Mason, którego Fultz i hra-
bina śledziły z ukręcia.

Mason wyrwał jakieś papiery z kryjówki i
uciekł na ulicę, zanim Fultz zdolał go po-
chwycić.

Mason uciekając taksówką wpadł do rzeki

i utonął. Fultz udał się do Guka — Sabatte-
go.

Guk przyznał się, że Mason, był Mądrym
Julianem, którego szukał Fultz. Guk kazał
Fultzowi przysiąc wieczorem do mieszkania
swe kochanki, gdzie miał też przysiąc drugi
bandyta Stenholzer. Fultz ostrożnie wkroczył
się do mieszkania, w którym przed chwilą wi-
dział Guka.

Znalazł tu trupa Stenholzera. Po chwili
nadeszła kochanka Raffy Guka — Józefina.

— Raffy tego nie zrobił. Onby nie
użył noża. Ale wiem, kto go wyręczył.
Doktor Clurges.

— Tak sądzisz?

— No! On wie jak zarządzić. Był
kiedyś naprawdę doktorem.

Zdumiałem się, bo przecież widzia-
łem Raffy'ego koło domu, ale narazie
nie to było najważniejsze. Obiecy-
łem się, czy czego nie przeczytałem.
Zastanawiając się nad sytuacją, dotkną-
łem palcami czoła Stenholzera. Było
jeszcze ciepłe i wilgotne od potu.

— Co teraz zrobisz? — zapytała
niecierpliwie Józefina.

— Najprzód dowiem się, co mi wła-
ściwie grozi i jak się to wszystko sta-
ło. Potem dopiero będę mógł obmy-
śleć stosowne posunięcie.

— A ja mam czekać?

— Nie, posłuchaj tylko. Zdaje mi
się, że wiem, o co idzie. To była pu-
łapka. Czy to ty przygotowałaś to
wino?

— Nie — zaprzeczyła, potrząsając
energicznie głową.

— Spojrzył na tę pełną szklankę i
na te.

— Widzę tylko jedną szklankę, z
której nie upito ani łyka.

— To jest moja — odparłem. —

Druga stoi na podłodze pod szelon-
giem. To tłumaczy, jak doktor przepro-
wadził operację, że obyło się bez naj-
mniejszego hałasu. Zależę się, że to wi-
no ma w sobie jakiś narkotyk. Sten-
holzer przyszedł tutaj... ale poco? Nie
zastanowiłem się nad tem.

Józefina sepośniała.

— Wiem, co mu się mogło zdawać.
Nieraz tu zachodził wieczorami, jak
głupi.

— Zwracałaś mu głowę?

— Może i zwracałam. Miałam do-
syć czasu.

— A więc to tak... Twój przyjaciel
Raffy... ale, gdzie byłaś wczoraj
wieczorem?

— Co ci do tego? Byłam w odwie-
dzinach u matki.

— Naprawdę? Czy Raffy o tem
wiedział? Dziś, kiedy się z nim widzia-
łem, wydawał się ogromnie nie w
swoim sosie.

— Tak? Za kogo on mnie ma?

— Żadne zwyczaje w tym kraju, że dzie-
wczynie nie wolno odwiedzić własnej
matki.

— Mniejsza z tem, ale w tym kraju
żyje Raffy Guk. Teraz widzę już, że
twój przyjaciel chciał nas sprzątnąć
oba za jednym zamachem. Musiał się
spieszyć, bo zdecydował się dopiero
dziś po południu — dlaczego? Jeszcze
nie wiem. Dostałem wezwanie, żebym
się tu stawiał o wpół do dziewiątej.

Stenholzer wezwano prawdopodobnie
kwadrans po siódmej. Może list do nie-
go był podpisany twemi inicjałami. W
każdym razie możesz być pewna, że
nie znalazłbyś go przy nim. Doktor
zabrał.

Patrzyła na mnie, blada jak kreda.

a ja ciągnąłem dalej:

— Prosta rzecz. Stenholzer przy-
szedł tu w nadziei, że spotka go z twej
strony słodkie przyjęcie. Doktor uprze-
dził go, przyczem wszedł przez dach.

Dziś po południu zrobiono w domu wiel-
kie porządki — założę się, że posługa-
czka miała nakazany jak największy
pośpiech. Chodziło o to, żeby doktor
nie zostawił śladów na zakurzonych
podłogach? Rozumiesz? Czy Stenhol-
zer miał klucz? — Nie!

— Więc zastał drzwi otwarte. List
do niego musiał być podrobiony twojem
pismem. Stwierdziwszy, że nikogo nie-
ma, postanowił zaczekać. I na Boga —
rozumiesz.

Józefina słuchała z takim przeję-
ciem, że aż otworzyła usta.

— Został w tym pokoju przygo-
towane wino. Gdyby go nie wypili, do-
ktor znalazłby na niego inny sposób.

Ale nieborak wypił — naturalnie — i
stracił przytomność. I wtedy doktor
zoperował go nożem i umknął. — Spo-
jrzałem na zegarek. — Miało to miejsce
niecałe pół godziny temu. Chyba zega-
rek nie staął.

Przyłożyłem go do ucha. Na szcze-
ście cykał.

— Ale co teraz zrobisz? — zapyta-
ła, zaciskając pięści. — Musisz coś zo-
bić. Nie masz przed sobą całej nocy.

— Jeżeli mam w ogóle czas, to ty-
lko trzydzieści dwie minuty — odrze-
kłem. — Stracę jeszcze cztery — pięć
na kilka refleksji. Pamiętaj, że miałem
się tu stawiać o wpół do dziewiątej.

Cóżbym tu zastał? Wszystkie okna
ciemne, to jedno zasłonięte roleta. Na
członienie nikt nie odpowiada. Naci-
skam klamkę, wchodzę. Uznano mnie
za głupca, ale może tak jest. Pewnie
był to pomyśl, gdybym wszedł i
zobaczył... Możeby nawet był taki
głupi, że straciłbym kilka minut czasu
na obejrzenie trupa, żeby się przeko-

nać, czy to naprawdę trup a tymcza-
sem... co by się stało?

Józefina patrzyła na mnie jak zahi-
pnotyzowana. Na moje pytanie potrzą-
snęła głową.

— Nie wiem — rzekłem — bo mnie
tu nie będzie; ale pomimo to jestem
świeście przekonany, że na pięć minut
przed wpół do dziewiątej ktoś zatelefo-
nuje po policję. Tak, że przyłapanoby
mnie tu samego z trupem tego nieszcze-
śnika.

Uśmiechnąłem się do niej gorzkim
napewno uśmiechem i poglaskałem po
ramieniu.

— Jest w tem wszystkim jeden
seks, chociaż myślę, że i to da się wy-
jaśnić. Doktor zabił Stenholzera około
wpół do ósmej, a ja miałem być zlopa-
nny na gorącym uczynku w godzinie
później. Przypuszczam, że doktor nie
chciał go zabić na miejscu, tylko ranił
śmiertelnie, żeby umarł już po mojem
zjawieniu się na widowni. Wtedy rzę-
czoznawcy orzekliby, że zaktłem
swoją ofiarę na chwilę przed przyby-
ciem policji.

Ale doktor szuszerował. Wbił nóż
za głęboko, tak że zastałem trupa już
pół godziny temu. Chociaż, jeżeli mnie
tu znajdą, to i to nie pomoże.

Urwałem. Spisek był uknuty po-
mysłowo. W ustach zaschło mi tak, że
ledwie mówiłem.

— A teraz zastanówmy się tylko,
czy policja mogłaby mi przypisać jakąś
pobudkę. — Spojrzałem na nią, śmiejąc
się sepośnie. — Mogłaby, moja mała.

I to łatwo. Asystowaliśmy ci obaj i ja,
i Stenholzer. Policja potrafiłaby to wy-
kryć. Nawet gdybyś przysięgła w są-
dzie sto razy, że między nami nic nie
było — nawiasem mówiąc, nie była-
byś do tego zmuszona. — W resulta-
cie pobudkaby się znalazła.

— Zastanów się, jak z tego wy-
brniesz — rzekła cichym głosem Józ-
fina.

(D. c. n.)

Echa ze stolicy.

Życie Warszawy w kilku wierszach.

W ciągu ostatnich dni odbywały się kilkunastogodzinne posiedzenia miejskiej komisji elektrycznej, ustalającej postulat magistra tu i ludności w sprawie zniżki cen prądu elektrycznego w Warszawie. Komisja ta ustala dokładny koszt własny produkcji 1 kilowata energii i stosownie do tego domagać się będzie obniżki ceny prądu oświetlenia i ciepła dla potrzeb miasta, ludności i dla celów przemysłowych. Żądane obniżki winny być bardzo wydatne, jeśli zwzwyż, że koszt własny wyprodukowania 1 kilowata energii nie przekracza 10 groszy, gdy cena sprzedaży wynosi średnio przeszło 70 groszy.

Teatr „Morskie Oko” po dokonaniu koniecznych zmian w dekoracji zewnętrznej i wewnętrznej gmachu wystąpił z premieją rewii p. t. „Przebieg Warszawy”, inaugurującej sezon nowy. Kierownictwo literackie sprawować będzie młody Andrzej Włast. W zespole znajdują się ulubieńcy Warszawy: Antoszcówna, Mańkiewiczówna, Gruszczyńska, Sym, Żubczyńska, Skonieczny, Karlińska, Mira Zimińska i Lopek Krukow. Nowa rewia przynosi szereg atrakcyjnych numerów, m. in.: „Jak na dłoni” (z E. Antoszcówną), „Rytmy mojego serca”, „Ktoś jest tam”, „Osmioro” (numer skrobaty Antoszcówny i Alessa), „Pływający okręt”, „Bignoni” (nowy taniec, którym pasjonuje się Parzy), „Żywy tyran” (z Gruszczyńską), „Pod krynolinką” (z nową piosenkarką, Hanną Wańską, b. artystką teatru im. Żeromskiego), Zimińska wystąpiła z Krukowem w „Meczu dwojgi” i z Mańkiewiczówną oraz Dymaszyną w „głuptaskach”. Sym organizuje na wiodni konkursy śpiewaczy, jak w rewii ubiegłej organizował filmowy.

Ministerstwo przemysłu i handlu udzieliło pozwolenia na urządzenie pierwszej wystawy muzycznej w Warszawie w czasie od 14 listopada do 11 grudnia r. b. Komitet organizacyjny wystawy wcielił się też do ministerstwa o wydelegowanie do komitetu obserwatora. Wybrane na pierwszym posiedzeniu komitetu organizacyjnego komisje (przemysłowo-handlowa, działu historycznego i impresji) rozpoczęły już swe prace. Ustanowiono dopnieć do współudziału w wystawie instrumenty, przybory i surowce, które nie są wyrabiane w kraju. Będą one stanowiły osobny dział, posiadający wartość dydaktyczną dla naszego handlu.

W związku z wprowadzeniem opłat na rzecz funduszu bezrobocia od posiadaczy skrytek w bankach, wymówiono w Warszawie ponad tysiąc safesów. Banki liczą się z tem, że masowe wymównienia nastąpią dopiero 1 października, kiedy wszyscy posiadacze skrytek otrzymają nakazy płatnicze. Kwestia zniesienia opłat od safesów względnie ich zredukowania wiąże się z ostatecznym zagadnieniem reformowania i znalezienia obecnie obowiązujących przepisów.

Precz z uprzedzeniem,
bo polski towar jest gorszy
od zagranicznego.

EDMOND JALOUX.

Komedja.

Raoul Honeryl podzielał nastroje i rozrywki niewielkiej grupy młodych ludzi — studentów, żadnych — jak i on — zdobywca największej sumy radości z życia.

Zbyt czyste chyba nadmienić, że źródłem tych przyjemności była słabość plej odrębnej. Owa pleśń słaba była przedmiotem stałego zajęcia panów Honeryl i Ska. Gdy jednakże większość osobników, objętych tem ogólnikowym określeniem: „Honeryl i Ska” z powodzeniem składali egzamin talentów uwodzieńskich, Raoul ze swej strony „obcinal” się stale.

Był bowiem brzydki, do niemożliwości, brzydki rozpaczliwie i beznadziejnie. Są potwory, przypadające do gustu kobietom, lecz są to prawdziwe potwory. Są również Adonisowie — jakkolwiek zdarza się to rzadziej — prawdziwi Adonisowie; są wreszcie mieszane rasy ludzkie — napoty potwory, napoty Adonisowie, względnie większość mężczyzn. Lecz położenie Raoula było odosobnione: młoda nieśmiała i mizerna, cera nędzna i szara, koścista, nieproporcjonalna twarz, maleńkie oczy z zaczerwienionymi powiekami, brzydki i już przerzedzone włosy. Naprawdę: Raoul Honeryl nie miał żadnych danych do odgrywania roli donżuana.

Jedyną przyjemnością, jaką mu pozostała, było asystowanie przy triumfalnych zwycięstwach swych trzech przyjaciół: panów Badoue, Soupiran i

Zaśniedziały talary

w piwnicy starej plebanji.

Z Bydgoszczy donoszą: Tuż w najbliższym sąsiedztwie kościoła farnego — na pagórku położonym blisko rzeki — znajdowała się przez blisko dwieście lat plebanja. Piszemy wyraźnie „znajdowała się”, gdyż przed kilku dniami mury jej rozebrano, aby nie zepszczyć widoku świątyni w stylu starogotyckim, w latach od 1460—1502 wzniesionej i zrobić miejsce dla budującej się okazałej nowej plebanji. Stara plebanja, zebem czasu już mocno podciętą, stała na mocnym fundamencie — kamiennym, dawniejszych krążanków kościelnych, które w czasie wojen szwedzkich zgorzały. Przy odkopywaniu owych podziemi znaleziono robotniczo kilkanaście monet srebrnych, dość grubą warstwę śniegu pokry-

tych, z podobizną króla polskiego Zygmunta Augusta, oraz kilka monet rosyjskich z ubiegłego stulecia, dobrze zachowanych.

Monety polskie z epoki Zygmunta towarzyszą talary i półtalary, ale nie pochodzą z mennicy bydgoskiej, którą podkomorzy królewski Stanisław Cikowski założył dopiero w roku 1502 — za Zygmunta III Wazy.

Mennica bydgoska, administrowana później przez Andrzeja Tympha (Tymfa), wybijała także złote monety t. zw. orty. Mennica znajdowała się tam, gdzie stoja zabudowania młynów państwowych. Monety, bydgoskie przedstawiają znaczną wartość numizmatyczną i niektóre rzadkie okazy, przechowywują w muzeach włoskich.

KRATKICZKI.

Skradzione sosny.

Sukces gajowego.

Miedzy nami mówiąc, nie wiem, co właściwie ludzie widzą takiego nadzwyczajnego w lesie. Są tam drzewa, to prawda, ale ostatecznie drzewko można sobie namalować na obrazku i wówczas nie trzeba cierpieć tych wszystkich małych dramatów, jakie są z lasem związane.

W lesie są przedewszystkiem mrówki, których niecierpię. Nie jestem Teodyszem, nie chadżam do laów z żadną Telimena i mrówki są mi zupełnie niepotrzebne. Poza mrówkami wszędzie na wsi, gdzie są drzewa, są również rozmaitego rodzaju niemile liszki, które spadają częstokroć na głowę, twarz, ręce i nogi, są komary, które niemiłosiernie tną, jest słowem, cały szereg owadów, zaturawiających człowieka w lesie.

Jest jedna rzecz, która podobno istnieje w lesie, a która bardzo lubię mianowicie grzyby. Niestety dotychczas, w ciągu swego życia widziałem grzyby tylko i wyłącznie na talerzu, niż ugotowane, a tomiast chociaż byłem kilka razy w swym lesie, nigdy nie jednego grzyba nie widziałem.

Pozatem w lesie rośnie mech i wrzos, u tensylja bardzo chętnie widziane przez amatorów mrówek, czego jak już zaznaczyłem, ja nie używam, jestem bowiem na to zbyt wygodny, i te rzeczy robię zupełnie inaczej.

Zreżtą ludzi mieszkających w Łodzi nie wiedzą właściwie wcale co to jest las. Raz w życiu zachwycałem się drzewami

ni: w olbrzymim borze na Kowieńskiej Litwie, gdzie przed 11 laty 2 tygodnie urabowałem litewskiej wódki z litewską kiebasą.

Do jeszcze jednej rzeczy muszę się przyczepić: nie odróżniam drzew. Dab nie czuję się dla mego wzroku nie różni od sosny, wierzyby czy innej jabłoni. Trudno, nie znam się na drzewach, sliwki czy wiśni ale znam się zato doskonale na sliwowicy i jarzebiaku.

KRADZIEŻ.

Gajowy lasów majątku Konstantego Wernera w gminie Puczniew pow. łódzkiego od pewnego czasu skonstatował, że nieznani sprawcy kradną sosny, z lasów jego chlebowawcy.

Gajowy postanowił złodziei złapać i pilnie obserwował las. Nad ranem dnia 2 lipca gajowy w czasie obchodu lasu usłyszał w pewnym momencie odgłos pilowania. Zbliżył się więc i z ukrycia zobaczył że sąsiad Wernera Stanisław Kac przyniósł wraz z synem Teofilem ładunek wóz 11 sosen.

Gajowy zawiadomił o swym odkryciu policję, która znalazła u Kacprzynskiego sosny Wernera.

Sąd Grodzki skazał Stanisława i Teofila Kacprzynskich każdego po 100 złotych grzywny lub 2 tygodnie aresztu oraz po 50 zł. „na wianek” z zamianą na dalsze 12 dni aresztu.

Jerzy Krzecki.

Nóż w plecach lokatora.

Bestjański właściciel domu.

Z Wilna donoszą:

Cała dzielnica ponarska poruszona została w dniu wczorajszym wiadomością o krwawym wypadku, który miał miejsce w domu Nr 19 przy ulicy Ponarskiej.

Dom ten stanowi własność niejakiego Ignacego Jasnowskiego. Pomiędzy Jasnowskim a jego lokatorem Józefem Czechowiczem wynikły ostatnio nieporozumienia na tle wysokości komornego. Podniecony kłótł się właściciel domu dobyt nagle noża i rzucił się z nim na nie oczekującego napadu Czechowicza, któremu

wbił nóż w plecy. Ciężko ranyjony Czechowicz padł na ziemię brocząc krwią.

Na miejsce wypadku zawezwano pogotowie ratunkowe, które przewiozło Czechowicza w stanie bardzo ciężkim do szpitala Św. Jakóba.

Powiadomiona o wypadku policja niezwłocznie aresztowała Jasnowskiego, którego osadzono w w areszcie centralnym do dyspozycji władz sądowno-sędziowskich. W mieszkaniu jego przeprowadzono rewizję, podczas której znaleziono nóż, którym został ranyjony Czechowicz.

Nie pytam, jak się nazywają...

Zeznania Cyganki.

Z Torunia donoszą: Przed sądem okręgowym w Toruniu odbyła się rozprawa przeciwko bandzie Cyganów, która przez dłuższy czas dokonywała na Pomorzu kradzieży koni.

W czasie sprawowania przez przewodniczącego personaliów wywiał się następujący dialog między przewodniczącym a świadkiem w osobie młodej Cyganki.

Przewodniczący: Jak się nazywasz, gdzie i kiedy urodzona? Świadek: Nie wiem.

— Jak to, świadek nie wie, jak się nazywa i kiedy się urodziła? — Skąd mam wiedzieć. To mat-

ka powinna wiedzieć. W drodze się urodziłam, gdyż my cyganie stale jesteśmy w drodze.

— Gdzie świadek mieszka? — Wszędzie. — Kto przyprowadził skradzioną konie do obozu? — Mój kochanek. — Tak się nazywa? — Nie wiem. Często zmieniam kochanków

i nie pytam ich jak się nazywają. Znicierpliwiony przewodniczący przerywa dalsze badanie świadka i zamyka przewód sądowy.

Sąd uwolnił oskarżonych od winy i kary... dla braku dowodów.

X.O.X.

Sześć listów desperata.

Nieszczęśliwa miłość biedaka.

Ze Lwowa donoszą: Na ul. Kapiełnej pod fabryką „Laokon”, rozległy się nagłe dwa strzały rewolwerowe.

Nieczuli przechodnie zauważyli młodego człowieka, który po tych strzałach padł na ziemię, wydając głośny okrzyk. Przechodnie pospieszyli mu z pomocą i zatelefonowali po pogotowie ratunkowe.

Lekarz pogotowia stwierdził, że desperat oddał do siebie dwa strzały rewolwerowe w pierś. Przybyła na miejsce policja wszczęła dochodzenie, w czasie których okazało się, że samobójca jest Władysław Seńkow, zamieszkały przy ul. Domagaliczów i zajęty w „Książnicy-Atlas”.

Powodem samobójstwa była niemożność poślubienia ukochanej.

Seńkow poznał pewną młodą dziewczynę, do której zapalał szczerym afektem. Młodzi mieli się pobrać, jednak na przeszkodzie stał brak gotówki oraz szczupłe zarobki Seńkowskiego. Na tem też dochodziło często między nim, a jego narzeczoną do ostrych sekwji i Seńkow widząc, że lada dzień utraci swą ukochaną, postanowił pozbawić się życia.

Przy desperacie znaleziono 6 listów zaadresowanych do rodziny, koleżów i „Książnicy-Atlas”. W ie-

Drzemka podczas jazdy

przyczyną śmiertelnego wypadku.

Z Nakła donoszą:

W związku z nieszczęśliwym wypadkiem, któremu uległ Maksymilian Gorzaniak, dowiadujemy się, że ofiara wypadku zmarła w nocy w szpitalu Diakonisk w Bydgoszczy. S. p. Gorzaniak, zmęczony kilkudniową przeprawą, zasnął w trakcie jazdy na platformie samochodu, opierając się przytem o bardzo niską ścianę boczną, przez którą na skrócie szosy przesunął się wskutek siły odrzadkowej.

Sp. Gorzaniak odniósł podwójne pęknięcie czaszki, tak, że lekarze zgóry wykluczali ratunek.

Wobec tych niezwyklejch wydarzeń sepienie Badoue'a wydało się Helenie Landrin bardziej rażące, Janina Balancelet zauważyła raz jeszcze szczerby w ubraniu Soupiran'a, a Emma Guives nie spodziewając się powtórnie bezgranicznej głupoty Chancery'ego.

Gaby Delquun szybko przyszyła do siebie. Wyszukano dla niej posadę ekspedientki w wielkim magazynie. Wobec wzmiarek w prasie sprawa nabrała rozgłosu i znalazła się na ustach wszystkich Honeryl uzyskał sławę pogromcy serc niewieści. Przybrał minę fatalistyczną i dumną, perfumował się naciemniem i zaczął nosić jasne krawaty. Kobiety odwracały się za nim.

Pewnego wieczora, który Badoue spędził w rodzinie, Helena Landrin prosiła Raoula o dotrzymanie jej towarzystwa. Przy deserze poczyniła mu zwierzenia: Badoue był ordynarny i brutalny, pozbawiony delikatności i humoru. Słodko spoglądała na Honeryl'a.

— Zrazu, — mówiła, — gdy poznałam pana, nie zwracałam na niego uwagi. Jest pan taki dyskretny i dystyngowany... Lecz z biegiem czasu trudno oprzeć się urokowi pańskiej osobistości: wrażliwość pana jest rzeczą tak rzadką u mężczyzn... Wkońcu zdziwił się trzeba własnej ślepoty, która nie dozwala odrzucać zauważyć zalet pana...

I Raoul, jak triumfator, miał szczęście dnia tego doprowadzić do domu piękny p. Landrin, żywą kobietę bogini Diany. Odprowadził również do domu w biegu najbliższych tygodni piękniejszego jeszcze pante:

Janinę Balancelet i Emmę Guives. Jeden tylko Badoue zorientował się w sy-

tuacji: zerwał z Heleną i okazywał niechęć swą Raoul'owi. Najgorsze jednak było, że wkońcu i Gabriela Delquun zakochała się w nim. Ciągłe opowiadanie o samobójstwie z miłości wpoilo jej złudzenie uczucia. Nareszcie zdarzyła się Raoul'owi okazja wzgardzenia miłością kobiety. Gabriela omar nie popełniła samobójstwa na serio. Podejrzała wprawdzie Honeryl'a o romans z jedną ze swoich koleżanek, lecz nie wiedziała z którą. Nie mogąc uzyskać pewności, urzadziła Honeryl'owi kilka scen, których wysłuchał z miną obojętną.

Wyprowadzona tem z równowagi, p. Delquun zaprosiła do siebie obie swoje koleżanki i wyznała im całą historję siebie miłosnej, którą zarzucił Honeryl, używając jako przynęty fikcyjnego samobójstwa.

Panie słuchały opowiadania z niedowierzaniem.

— Czujesz się dotknięta, — rzekła Helena z prostotą.

— To bardzo nieładne, co robisz, — oświadczyła Janina z goryczą.

— Wiesz, że sama zdobyć nie możesz Raoula, staryś się więc wzmówić w nas, że go nigdy nie kochałaś i sprzedawałaś tylko po to, by nam robić przykrości.

Emma Guives zaś, poprawiając przed lustrem loczek na ślicznie uczesanej głowie, rzuciła lekceważąco:

— Możesz swoje „banialuki” opowiadać, komu chcesz, lecz nikt ci nie uwierzy. Człowiek tak dystyngowany, jak Raoul Honeryl, i posiadający tyle wdzięku, oczywiście ma szalone szczęście w wszystkich kobiet.

Thum. L. M.

SPORT.

P. O. S.

Państwowa Odznaka Sportowa.

GRUPA CZWARTA.

Nr. konkursu	Wyszczególnienie ćwiczenia	KA 21-30	KB 19-20	KC 17-18	KD 31-40	KE 41-50	KF ponad 50	U W A G I:
17	Rzut dyskiem 2 kg.	—	—	—	—	—	—	metrów, suma rzu- tów prawą i lewą
18	Rzut dyskiem 1 kg.	30	28	24	26	24	22	—
19	Rzut oszczepem 800 gr.	—	—	—	—	—	—	—
20	Rzut oszczepem 600 gr.	30	28	24	26	24	23	—
21	Rzut granatem 500 gr.	—	—	—	—	—	—	—
22	Pchnięcie kulą 7,25 kg.	—	—	—	—	—	—	—
23	Pchnięcie kulą 5 kg.	—	—	—	—	—	—	—
24	Pchnięcie kulą 4 kg.	11	10,5	—	10,5	10	9	—
25	Rzut piłką palantową	60	55	50	50	45	40	—
26	Rzut piłką siatkową	35	30	25	30	25	20	—
27	Pięciastwo	—	—	—	—	—	—	—
28	Szermierka	tak	tak	—	tak	tak	—	—
29	Gry sportowe „C”	—	—	—	—	—	—	—
30	Strzelanie z łuków na 15 m.	60	55	50	60	50	40	punktów
31	Strzelanie z wiatrów na 25 m.	65	65	60	65	60	55	—
32	Strzelanie z broni krótkiej na 10 m.	35	30	—	35	30	25	—
33	Strzel. z broni ma- kalibrowej na 25 m.	75	70	65	75	65	60	—
34	Strzel. z broni ma- kalibrowej na 50 m.	65	60	55	65	65	50	—

Walasiewiczówna przed wyjazdem do Polski.

Polonia w Cleveland urządza serdeczne powitanie Stanisławy Walasiewiczównie, która przeniosła się do Nowego Jorku, gdzie pracuje w konsulacie polskim.

Jako urzędniczka. Za parę tygodni Walasiewiczówna wyjedzie do

Polski na studia Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego. Zbieraniem funduszy na stypendium dla Walasiewiczówny zajmuje się prof. Stefan Mierzwia, dyrektor Fundacji Kosciuszkiowskiej.

Nieformalności wizowe powodem opóźnienia. Piłpola w Warszawie.

Słynny już dziś w całej Polsce zawodnik piłki Piłpola, który miał w sobotę rozegrać bieg z Kusocińskim, jednak nie na start nie stawiał — przybył do Warszawy dopiero w niedzielę rano.

Jak się okazało, zatrzymany był on na granicy polsko - lotewskiej przez półtora dnia z powodu nieformalności wizowych, dla za-

łatwienia których musiał wracać do Działowa. Tam droga okólna przez polski konsulat — uzyskać prawo wjazdu do Polski.

W związku z jego bytnością, istnieje zamiar zorganizowania w pierwszych dniach tygodnia spotkania z Kusocińskim.

Międzynarodowy mecz w Łodzi. Obfity program bokserki.

Rozpoczynający się sezon bokserki bierze z sobą pełne tempo, o czym świadczy wyjątkowo obfity program najbliższych międzynarodowych spotkań.

W dniu 2 października w Warszawie mieć będzie miejsce spotkanie Polska - Łotwa. W parę dni później rozegrany zostanie mecz Polska - Finlandia, przystęp wobec rezygnacji Warszawy z urządzenia tego meczu, niewiadomo dotąd, gdzie ten się odbędzie.

Wreszcie w dniu 9 października w Łodzi odbędzie się spotkanie

POLSKA - AUSTRIA.

Austria na mecz ten wysłała najsilniejszą swoją reprezentację. Skład reprezentacji polskiej nie jest dotąd ustalony, w każdym razie wiadomo, że obejmie on kilku bokserów łódzkich. Dotychczas pewnym jest start w barwach Polski dwóch łódzian — Konarszewskiego i Chmielewskiego.

Radość kosoczek sportowców. Finowie przegrywają w Japonii.

Pięć lekkoatletów, którzy po ukończeniu igrzysk olimpijskich udali się na tournée sportowe po Japonii, nie osiągnęli w Kraju Wschodzącym Słońca

zbyt pięknych rezultatów. W oszczepie, na zawodach w Tokio, słynny Matti Jaervine osiągnął załadowe 67,86 mtr., podczas gdy Sinala jeszcze miał 60,94 mtr. W tej konkurencji Sinala pobity został przez Japończyka Sumiyoshę.

W biegu na 800 m. zwyciężył Japończyk Tomie w czasie 1:58,8 sek. podczas gdy Luomannem był trzeci.

W biegu na 3 km. z przeszkodami zwyciężył Japończyk Tomata w czasie 9:52,2 sek.

Nawet w biegu na 10 km. wygrał Japończyk Takenaka w słabym czasie 33:09,6 sek., podczas gdy Finn Andersen z powodu nadwyrężenia nóg biegu nie skończył.

Sport w kilku słowach.

(—) W niedzielę odbył się w Warszawie mecz kwalifikacyjny w szczyptorniaku między ŁKS-em a warszawską Legią. Zwyciężył zespół ŁKS-u w stosunku 7:2, kwalifikując się do dalszych gier półfinałowych i finałowych o mistrzostwo Polski, które odbędzie się w Poznaniu 8 i 9 października między ŁKS-em, Cracovią, AZS-em (Poznań) i Chorzowem. Zwycięstwo ŁKS-u nad Legią w stosunku 7:2 było zupełnie zasłużone, gdyż łodzianie przez cały czas mieli znaczną przewagę i do przerwy prowadzili już 4:2. Bramki dla łodzian zdobyli: Krauze 4, Alaszewski, Peski i Linka po 1. Sedzował b. dobrze kpt. Baran.

(—) W nadchodzącą niedzielę odbędzie się na boisku ŁKS-u przy Al. Unii o godz. 16-ej mecz ligowy ŁKS-Pogoń. Będzie to niechybnie najciekawszy mecz drugiej rundy z dotychczas rozegranych w Łodzi, gdyż Pogoń znajduje się obecnie w b. dobrej formie i jest najgroźniejszą rywalką Cracovii do pierwszego miejsca w tabeli. Również i ŁKS w razie zwycięstwa zajmie 3 lub 4-te miejsce. Dowiadujemy się, że obie drużyny wystąpią w swych najbliższych składach, przyczem skład Pogoni będzie następujący: Albaszki, Kucharski, Jezewski, Hanin, Kuchar, Deutschman, Niechciol, Schlat, Zimer, Matias, Zagodny.

Pozatem w niedzielę odbędzie się następujące mecze ligowe: Warszawa — Garbarna w Warszawie, Wisła — Warta w Krakowie, 22 pp. — Legia w Siedlcach i Czarni — Ruch we Lwowie.

(—) W nadchodzącą niedzielę odbędzie się następujące mecze o wejście do Listy Polonii (Bydgoszcz) — LTSG w Bydgoszczy, Legia (Poznań) — Gwiazda w Poznaniu, IFK — Warta (Zaw.) w Katowicach, Unia — Polonia (Przemysł) w Lublinie, i 4 dywion sam. panc. — 76 pp. w Brześciu.

(—) Ośrodek WF. i PW. zawiadamia, że w bieżącym tygodniu w dalszych próbach na Pa-

ństwowa Odznaka Sportowa odbędzie się w śróde rzuty, skoki, biegi oraz strzelanie poczwasy od godz. 16-ej. W piątek odbędzie się w basenie zeglarskim próby w pływaniu (zamiast gimnastyki) od godz. 16—19-ej, zaś w niedzielę od godz. 8—12-ej próby w strzelaniu. W środę i niedzielę będą się odbywać wymienione konkurencje na boisku WKS-u (plac Hallera).

(—) W niedzielę odbył się w Kaliszu mecz lekkoatletyczny między reprezentacją Kalisza a Ostrawia Wlkp. który zakończył się wynikiem 68 p. 66 p. dla Kalisza i na którym został pobity rekord okręgowy w skoku w dal przez Kesierowski, który osiągnął 6,51 m. Poza-tem ten sam zawodnik przebiegł 100 m. w 11 sek.

(—) Ostateczny skład lekkoatletycznej reprezentacji Polski na mecze z Czechosłowacją, Austrią i Węgrami został ustalony następująco: 100 m. Trojanowski II, Czyż: 200 m. Biniakowski, Trojanowski II; 400 m. Biniakowski, Miller; 800 m. Maszewski, Kuźmicki; 1500 m. Kuźmicki Hartlik (Strzałkowski); 3 i 5 km. Kusociński, Hartlik. 110 płotki: Nowosielski, Trojanowski 1,400, płotki: Kostrzewski, Maszewski; wdal: Nowak, Węczorek; wszyscy: Pławczyk, Niemiec; tyczka: Kluk, Schneider; Kula: Heljasz, Kluk, dysk: Heljasz, Węczorek; oszczep: Mikrut W. i Turczyk. 4x100 Nowak (lub Nowosielski), Trojanowski II, Biniakowski, Czyż; 4x200 m.: Czyż, Koźłeki, Biniakowski, Trojanowski II.

Zycie ekonomiczne.

NOTOWANIA ZŁOTEGO ZAGRANICĄ.
Londyn, (za złoty 1 ft. st.) zamk. — 31,00, Praga, wpłaty na Warszawę (za 100 złotych) 377,50—379,50, Wiedeń, złoty czeki — 79,46—79,94, banki. — 79,30—79,90, Zurich, złoty (za 100 złotych) zamk. — 58,05, Berlin, złoty (za 100 złotych) noty większe — 46,95—47,35, wpłaty na Warszawę 47,10—47,30, na Katowice 47,10—47,30, na Poznań 47,10—47,30, Gdańsk, złoty (za 100 złotych) 57,62—57,73, telegraficzne wpłaty na Warszawę 57,60—57,71.

Londyn, 20 września, New-York 347,37, Paryż 88,71, Berlin 14,58, Montreal 385, Szwajcaria 18,02 i pół Wiedeń 29,50, Warszawa 31.

Paryż, 20 września, Londyn 88,69, Nowy-Jork 25,52, Szwajcaria 492.

BAWELNA.
Nowy Jork, 20 września, Loco 6,90, września 6,75, październik 6,75, listopad 6,82, gr. 6,90.

Nowy Orlean, 20 września, Loco 5,75, październik 6,75, grudzień 6,93, styczeń 6,97.

Liverpool, 20 września, Loco 5,56, września 5,33, październik 5,34, listopad 5,32, gr. 5,32.

Egipt, 20 września, Loco 8,30, październik 7,93, listopad 7,99, grudzień 7,96.

Waluty, dewizy i akcje na giełdzie warszawskiej

DEWIZY — PRZEWAGNIE UTRZYMANE.
W dziale dewiz panował nastrój spokoju, a gros kursów pozostało bez zmiany; pozostałe wykazywały zaledwie drobne odchylenia.

Dewizy belgijska, angielska, czeska oraz Nowy Jork — czek i kabel zmian kursowych nie wykazywały zupełnie. Dewiza na Paryż była droższa o 0,5 gr. na 100 frankach francuskich, Szwajcaria straciła ok. 4 gr. na 100 frankach szwajcarskich oraz Włochy były tańsze o 1 gr. na 100 lirach.

ZMIENNA TENDENCJA DLA PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH.

Pożyczki przemioły cieszyły się dość znacznym popytem. Zakupywano po cenach niezmienionych Pożyczkę Budowlaną oraz 4 proc. Pożyczkę Inwestycyjną. Dolarówka była droższa o 60 gr. na sztuce, natomiast serie 4 proc. Pożyczki Inwestycyjnej obniżyły się o 1,50 zł.

Z innych papierów obrabano 5 proc. Pożyczkę Konwersyjną po kursie o 0,75 proc. wyższym, 7 proc. Pożyczkę Stabilizacyjną, która zyskała 0,25 proc., słabsza ok. 2 proc. była 5 proc. Pożyczka Kolejowa, 6 proc. Pożyczka Dolarowa straciła 0,25 proc. Listy i obligacje banków państwowych zmian kursowych nie wykazywały.

LISTY ZASTAWNE — NIEJEDNOLICIE.

W dziale listów zastawnych Tow. Kredytowy Warsz. zakupowano 4 proc. i 4 i pół proc. Listy Zast. Tow. Kred. Ziemi w Warszawie, przyczem pierwsze zyskały 0,50 proc. w stosunku do ostatnich notowań, 4 i pół proc. natomiast tyleż straciły na kursie, 8 proc. Listy Zastawne Tow. Kred. m. Warszawy były droższe o 0,50 proc.

W grupie prowincjonalnej doszło do oficjalnych transakcji 8 proc. Listami Zastawnymi Tow. Kred. m. Piotrkowa, które w stosunku do ostatnich notowań urzędowych z dnia 8 b. m. obniżyły się o 3,50 proc. Inne listy papierami w tym dziale nie obrabano.

PAPIERY PROCENTOWE.

Premjowa Pożyczka Budowlana ser. I 38,00 Premj. Poż. Dolarowa, seria III 48,50—49,00, Premjowa Pożyczka Inwestycyjna 99—98,75—99, Premjowa Pożyczka Inwestycyjna ser. 107—106,25, Państw. Pożyczka Konwersyjna 1924 r. 39,75, Konwersyjna Pożyczka Kolejowa 1926 r. 31, Pożyczka Dolarowa 1919—1920 r. 53,25, Pożyczka Stabilizacyjna 1927 r. 54,25—53,00, Listy Zastawne Banku Rolnego 83,25, Listy Zastawne Banku Rolnego 94,00, Listy Zast. Banku Gosp. Kraj. II em. 83,25, Listy Zast. Banku Gosp. Kraj. I em. 94,00, Obligacje Komunalne Banku Gosp. Kraj. II em. 83,25, Obligacje Komunalne Banku Gosp. Kraj. I em. 94,00, Listy Zast. Tow. Kred. Ziemi, w Warszawie 29,00, Listy Zast. Tow. Kred. Ziemi, w Warszawie 33,00, Listy Zast. Tow. Kred. m. Warszawy 58,25—58,75—59,50, Listy Zast. Tow. Kred. m. Piotrkowa 52,50.

KURSY AKCYJ.

Bank Polski 88,00, Modrzewów 3,80.

GIELDA ZBOZOWA.

Warszawa, 20 września. Urzędowa cedula Giełdy Zbożowej i Towarowej za 100 kg. paręty wagon Warszawa, w handlu hurtowym, ładunkach wagon., ustalona na podstawie cen giełdowych: żyto 16,50—16,75, pszenica jednolita 28,50—29,00, — zbierna 28,00—28,50, groch polny lad. 26,00—29,00, — Wiktoria 27,00—31,00, mąka pszenica luksusowa 48,00—53,00, — 0000 43,00—43,00, — żytnia pyłkowa 31—33, — siltkowa 24—27, — razowa 23—15.

Kusociński

atakuje rekord światowy.

Kusociński zamierza podczas meczu w Wiedniu z Austrią zaatakować rekord światowy na 2 milie ang. (3218 mtr.) należący obecnie do Nurmiego i wynoszący 8:59,6.

Zaproszenie polskich tenisistów do Anglii.

Polski Związek Lawn-Tennisowy otrzymał od angielskiego związku zaproszenie dla Jędrzejewskiej, Toczyńskiego i Hebby na drugą połowę września do Anglii. Wskutek jednak przemęczenia czołowych tenisistów polskich, wyjazd ich do Anglii nie dojdzie do skutku.

Tokio czy Lozanna?

Dwa członkowie szwajcarskiego komitetu olimpijskiego udali się do Los Angeles do Japonii celem uzgodnienia swych opinii co do miejsca igrzysk w roku 1940.

Igrzyska w roku 1940 projektowane są w Tokio lub w Lozannie.

Co nas po pracy rozweseli?

Teatr Letni: — Miesiąc aresztu.

Teatr Cyrulik: — Zaczynamy kółło.

Gong — Wrzesień na pogodzie.

Adria: — Miłość porucznika.

Capitol: — Romans z porucznikiem.

Casino — Dramat niepotrzebnej matki.

Corso — Dziesięciu z Pawłaka.

Czary — Przygoda w nocnym ekspresie.

Grand-Kino: — Dr. Jekyll i Mr. Hyde.

Luna — Księża Bouboule.

Metro: — Miłość porucznika.

Mimosa: — Trader Horn.

Palace: — Ich dola i niedola.

Pan — Śpiewak nieznany.

Przedwiośnie — Plan W.

Rakietta — Obcy wolno całować.

Resursa — W mrokach wielkiego miasta.

Splendid — Gehenna kobiety.

Sztuka — Na ławie hanby.

Zachęta — Student z Pragi.

Co zgotować jutro na obiad?

Zacierki ze słoniny.

Klops z mizerj.

Kompot mieszan.

WINSZUJEMY.

Jutro: Mateuszowi.

Wschód słońca 5,17

Zachód — 17,44

Długość dnia 12,27

Ubyło dnia 12,27

Tydzień 39.

Rejestracja rocznika 1914.

Jutro, w środę dnia 21 września obowiązani są zgłosić się do rejestracji w biurze wojskowym mężczyźni urodzeni w roku 1914 i zamieszkali na terenie 4 komisarjatu p. p. o. utzwickach na litery Sz T U W Z Z, oraz zamieszkali na terenie 12 kom. p. p. o. nazwiskami na litery A B C D E F G H Ch I J K L Ł M.

Komu się szczęście uśmiechnęło?

PEŁNA TABELA WYGRANYCH XXV. POLSKIEJ LOTERII PAŃSTWOWEJ. (Nieużywana).

Wczoraj, w dziesiątym dniu ciągnięcia 5-ej klasy 25-ej polskiej loterii państwowej, wygrane padły na numery następujące:

100,000 złotych nr. 113509.

10,000 złotych nr. 78866.

1 Po 5,000 złotych nr. nr.: 71293.

Po 3,000 złotych nr. nr.: 47093 88857.

Po 2,000 złotych nr. nr.: 17931 25961.

80662 35292 58478 64892 68305 69943 92051.

96234 99551 105348 106160 109537 112664.

114155 15340 119455 120071 125922 127021.

28640 128334 133123 142507.

Po 1,000 złotych nr. nr.: 20081 20340 22144.

27046 31341 39737 48805 54061 59045 63069.

63202 71675 83413 83503 85182 92531 97599.

106273 107922 109989 116317 16754 19813.

121836 124823 125034 127810 131321 134991.

159766 136176 136503 136991 141092 152295.

152448 152509 155726 157784 159321.

Pa 250 złotych na N-ry:

8 100 5 75 268 69 369 413 36 93 542 625.

720 38 818 47 54 64 929 76 82 1049 80 1002 43.

76 81 202 316 480 52 552 92 686 723 60 888.

902 81 2131 247 440 565 680 97 732 87 815 968.

8036 58 117 18 43 210 45 429 501 03 77 632.

784 4052 107 36 287 800 01 98 483 526 50 54.

88 621 69 758 879 915 5026 88 202 13 431 521.

71 6025 27 104 39 52 53 86 248 71 81 320 439.

51 559 656 726 32 865 910 7076 93 197 201 10.

59 433 510 754 999 8019 176 265 414 51 71 82.

99 642 51 713 808 909 9137 265 76 375 417 69.

52 584 764 945 10058 88 94 101 45 217 82 346.

52 408 92 664 700 38 909 73 1145 518 47 604.

45 612 21 49 702 852 88 17085 209 457 538 69.

71 898 900 34 18053 81 266 305 506 19 675 746.

87 967 19045 67 160 95 228 62 70 87 351 79 617.

21 83 761 963 20043 149 234 39 371 484 500 20.

678 772 972

Skarb hiszpański na dworcu.

100 ofiar oszustów.

W Lyon (w południowej Francji) utworzono związek, który niemu sobie równego. Jest to związek ofiar oszustów, które zrzęziły się, aby wspólnym wysiłkiem podjąć walkę z oszustami względnie

ulawić ich wykrycie.

Wszyscy członkowie związku padli ofiarą jednej i tej samej szajki, operującej fałszywym skarbem hiszpańskim i niepokojącej całą Europę. W ostatnim czasie terenem jej operacji jest południowa Francja. O wypadku słynnym opowiadają następujące szczegóły.

Sposób, używany przez oszustów, jest stały i znany. Należałoby wobec tego przyjąć, że nie znajdzie on na innych, którzy by na ten kawał wpadli.

Tymczasem okazuje się, że sposób ten wciąż jeszcze „popłucha”. Ofiara otrzymuje pewnego dnia list od nieznanego człowieka, który twierdzi, że siedzi w Hiszpanii w więzieniu i że za poważne oszustwa i sprze niewierzenia jeszcze

kilka lat posiedzi.

Lup, składający się z kilkunastu paczek banknotów 1.000 frankowych, został jednak zabezpieczony i znajduje się w kuferku, złożonym na dworcu w Lyon—Perache. Chociaż nie potrzebowałby pomocy — wywodzi dalej tajemniczy autor listu — gdyby był w posiadaniu tych pieniędzy, naraziłby jednak nie na groźbę, tak że nie może sobie nawet kupić w kanciarze więziennej pa pierosów. „Gdyby pan — mówi się w liście — chciał przyjechać do Barcelony i wręczyć dozorcę więziennemu w karczmie niżej opisanej 25.000 franków, oddałby panu jako ekwiwalent kwit bagażowy i

kluczyk do kufka.

Oczywiście oszust skierowuje tego rodzaju list odrazu do całego szeregu osób, mających pieniądze. I zawsze znajdzie się taki, który jak mucha wchodzi na lep. Ofiara jedzie do Barcelony, napotyka tam w oznaczonym miejscu rzeczywiście

na dozorcę więziennego,

otrzymuje kwit bagażowy i kufer, złożony w przechowalni bagażu w Lyon—Perache

i kluczyk i wraca pospiesznie do Lyonu, ciesząc się przez całą drogę z świetnego interesu.

Radość kończy się w Lyon—Perache. Jak się bowiem okazuje, kwit jest sfałszowany. Kufer nie istnieje, jak niemniej przechowywany w nim rzekomo skarb.

Urzednicy w przechowalni bagażu w Lyon—Perache już się tak do owych kwitów bagażowych przyzwyczaili, że gdy tylko klient się kwitem takim zbliża, od razu wołają: „Znow skarb hiszpański. — Wróć się pan do półteści!”

Ofiara biegnie naturalnie co tchu starczy do komisariatu, a tam przedkłada mu wypełniony już protokół, zawierający całą historię oszustwa, do którego wpisuje już tylko swoje nazwisko i sumę, o którą go oszukano.

Takich ofiar zanotowano w komisariacie policyjnym przy dworcu Lyon—Perache już przeszło 100.

Wszelkie dochodzenia dotąd nie dały żadnego rezultatu.

Hiszpańscy oszuści są tak samo nieuchwytni jak skarb, który ofiarom swoim obiecają...

Ponure notatki kata.

Bajki wiedeńskie o Maciejewskim.

Jeden z dzienników wiedeńskich przynosi rewelacyjną wiadomość o przeszłości kata polskiego, Maciejewskiego, który zdaniem tego pisma jest jedną z najbardziej tajemniczych postaci Warszawy.

Jak kat naprawdę się nazywa, gdzie mieszka i inne szczegóły z prywatnego życia Maciejewskiego — te szczegóły są znane tylko nielicznej garstce osób. Kat mieszka w jednej

z najpiękniejszych dzielnic stolicy. Jest to człowiek o wybitnej kulturze, dystynkcji, dobrym smaku i wielkiem oczytaniu. Poza językiem polskim włada kat

biegłym językiem francuskim, niemieckim i angielskim. Wykształcenie swoje zdobył on na licznych uniwersytetach zagranicznych, m. in. także na wyższych uczelniach niemieckich. Przyczyna, która skłoniła go do uprawiania zawodu kata, jest wcale romantyczna.

Jako młody i wiele nadziei rogujący młodzieniec, zakochał się w młodej pannie z lepszej rodziny. Nieszczęśliwy wypadek zrzucił, że w czasie napadu bandyckiego naręczona jego oraz cała jej rodzina została przez bandytów

wymordowani.

W najbardziej brutalny i wyrażający sposób zmasakrowano całą rodzinę szlęty.

Nieutulony w żalu naręczony, ślubował wówczas, że całe życie swoje poświęci dziełu zemsty. Przerwał studia i postanowił możliwie najprędzej zostać katem.

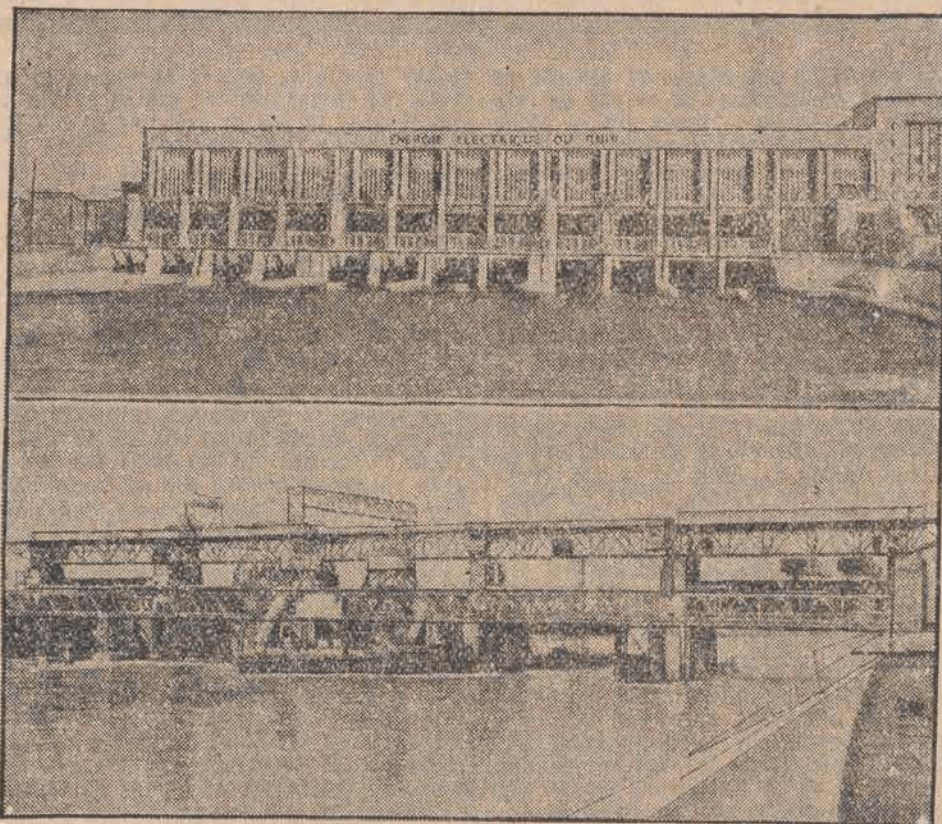
Młody człowiek nawiązał wówczas stosunki z różnymi katami w celu państw europejskich, od których uzyskał pozwolenie na asystowanie przy egzekucjach. Gdy powrócił do Polski, mógł o sobie słusznie powiedzieć, że posiada wszelkie zawodowe kwalifikacje do objęcia stanowiska kata.

Udało mu się też uzyskać stanowisko oficjalnego kata w Polsce.

Maciejewski przyglądał się swego zawodu i nie zamierza go wcale porzucić. Dotąd wykonał on 73 egzekucji na szubienicy. Po każdej takiej „czynności” Maciejewski sporządza sobie dokładne notatki, zawierające nazwisko skazanego, dzień egzekucji oraz dane, odnoszące się do przeszłości delikwenta. Do każdej takiej notatki dołącza Maciejewski sznur, którym ongiem szyje zbrodniarza w czasie egzekucji.

Popieracie Czynną Kryw!

Największa centrala elektryczna w Europie.

W Kembs nad górnym Renem w Alzacji ukończono budowę największej w Europie centrali elektrycznej. Poświęcenie odbędzie się w obecności prezydenta republiki francuskiej.

Raj mężczyzn.

Gdzie są najpiękniejsze kobiety?

Spostrzeżenia amerykańskiego podróżnika.

Odpowiedź na to pytanie daje podróżnik i autor amerykański Ryszard Halliburton. Odpowiedź oczywiście ściśle indywidualna, na podstawie własnych spostrzeżeń nie tyle naukowych, ile... towarzyskich.

Halliburton urodził się

z żyłką podróżniczą.

Zaledwie ukończył studia w uniwersytecie Princeton natychmiast wyruszył do Europy — i to bez funduszy, wędrując przeważnie pieszo z miasta do miasta, z kraju do kraju.

Po dwuletniej wędrowce powrócił do Stanów Zjednoczonych i wydał dzieło p. t. „The glorious adventure”, które było sensacją dnia i rozszło się

w 60 tysiącach egzemplarzy.

I wówczas Halliburton powziął zamiar wybrać się w podróż naokoło świata, lecz by na lokomotywę jak najmniej czasu stracić, postanowił podróż tę odbyć tym razem we własnym samolocie. Z podróży tej powstało nowe dzieło p. t. „The Royal Road to Romance”.

Zupełnie zrozumiałe, że w czasie swej podróży Halliburton miał sposobność poznać kobiety niemal wszystkich narodów świata, tak w dolinach Kaszmiru, jak na Borneo, w Burmiej, Persji i innych krajach. Ciekawe więc jest poznać, jak podróżnik ten zapamiętuje się na kobiety i rolę, jaką odgrywają one

Kobiety Persji uważa Halliburton za najpiękniejsze na świecie; piękność ich posiada tego rodzaju urok i czar, które się raczej odczuwa, a trudno je opisać. Większość ich jeszcze teraz na ulicy ukazuje się w obszernych, czarnych, z lekkiej materii uszytych płaszczach, które zakrywają całą figurę i nie pozwalają odróżnić kształtów na twarzy noszą zasłony z lekkiej gazy jedwabnej, ukazując tylko oczy i czoło.

Te właśnie oczy zachwyciły Halliburtona, gdyż kobiety Persji mają bez wyjątku oczy czarne, okolone długimi i gęstymi rzęsami.

Jak u wszystkich kobiet wschodnich, tak i u kobiet Persji piękność stosunkowo szybko przemija; opuszczają one bardzo rzadko dom, pędzą życie raczej bezczynne, bez dostatecznej ilości ruchu i to powoduje, że już w średnim wieku kobieta waży około 200 funtów. Persowie jednakże kobiet szczytnych nie uznają i kobiety tęga, a nawet otyła u mężczyzn tamtejszych nawet zyskuje.

Całe życie kobiety w Persji ogranicza się do jej domu, a reszta świata nie ją nie obchodzi.

Inaczej zupełnie przedstawia się stanowisko kobiet na wyspie Jawie, w Burmiej, lub na półwyspie Malajskim. Tam wszędzie mają one więcej swobody poza domem i biorą żywy udział w życiu społecznym narodu, a wiele z nich pełnią nawet pomniejszych urzędów i pracują zarobkowo na wyższych stanowiskach w handlu i przemysle. W Burmiej naprzykład kobiety mają tak wielkie znaczenie, że wywierają

przełożony wpływ na rządy krajem.

Na wyspie Bali, którą nazywają także „Zaginionym Rajem” (Los Paradise), mężczyźni właściwie nie robią, tylko palą fajki i zrywają się w walkach kogutów, podczas gdy kobiety spełniają wszystkie funkcje, tak w gospodarstwie domowym, jak i w urzędach społecznych i nawet w rządach lokalnych. Niektórzy z tego powodu nazywają wyspę Bali „Rajem dla mężczyzn” (Man's Paradise).

Wyspa Bali jest znana także i z tego, że kobiety tamtejsze mogą zupełnie słuszenie

uchodzić za piękności.

Kolor skóry polerowanego brązu, pięknie zarumieniony odcień policzków, a przeto ładnie osadzone, o niezwykłym blasku — czarne oczy z długimi rzęsami. Ponieważ wszystkie ciężary noszą one na głowie, więc z tego powodu trzymają się prosto, wyniosłe, z godnością. Ubranie tylko do pasa, każda z nich musi koniecznie mieć stałe jakiś piękny kwiat we włosach. Gdy kopia się w morzu, to ich długie włosy tworzą rodzaj

wspaniałego płaszcza i wtedy wziąć je można za groma-

dę nimf wodnych, używających zabawy w wodzie.

Na wyspie Borneo, gdzie Halliburton przebywał kilka miesięcy po między ludożercami, kobiety mają co najmniej tyle swobody, co Amerykanki.

Dziewczęta oświadczają się tam chłopcom, wybranym przez nie same, a jeżeli który odmówi oświadczynom musi zapłacić karę, równającą się mniej więcej wartości pięciu dolarów, na ręce naczelnika plemienia. Jeżeli, która ma dziecko przed ślubem, to ojciec musi zapłacić naczelnikowi plemienia taką samą karę, jak za „kosza”, i zwolniony zostaje tem samem od wszelkich dalszych zobowiązań z tytułu ojcostwa.

W Turcji kobiety również odgrywały ważniejszą rolę, niż mężczyźni. Nietylko wszystko, cokolwiek małżeństwo posiada, należy właśnie do żony, a nie do męża, lecz w dodatku kobieta może posiadać tytuł męża, i to zechce, na ilu pozwała jej stan majątkowy. Mężczyźni muszą przystać i załatwiać wszystkie funkcje, zleczone im przez kobiety żony czy matki, a naczelnicy dzieje się w ten sposób, że przy brawszy sobie jednego za męża, Tybetanka na jakimś czasie jako drugiego męża przybiera sobie młodsze go brata pierwszego.

Harem w tem znaczeniu, jakiego były w Turcji, zostały już prawie wszędzie zniszczone.

a właściwie, nawet w tych państwach wschodnich, które haremów urzędowo czy rytualnie nie zniosły, zanika one chociażby dlatego, że ludność naogół zubożała, a kobiety stopniowo wszędzie wywalczają sobie społeczną równość z mężczyzną. Obecnie zdarza się często w państwach wschodnich, które urzędowo haremów jeszcze nie zniosły, że mężczyzna tylko dlatego przybiera sobie drugą, lub więcej żon, ponieważ

żąda tego pierwsza żona.

Gdy się jej znudzi praca domowa, stałe zabieganie o wszystko około gospodarstwa woli ona tę pracę i troski podzielić z drugą, czy nawet z dwoma, i sama przynagla męża do przybrania więcej żon. Wtedy życie płynie jej znacznie łatwiej, gdyż jako pierwsza — właściwie nie jest zmuszona do ciężkiej pracy, a pozostaje jej tylko dozоровanie nad nowymi małżonkami.

Jeżeliby jednak chodziło o wybór materiału na żonę, to — twierdzi Halliburton — że zastanawiałby się pomiędzy Amerykanką, a Francuzką. Francuzki wprawdzie nie są tak na ogół przystojne, jak Amerykanki, ale są

nadzwyczaj rozsądne

i wiedzą, w jaki sposób utrzymać to co raz zdobyły, a więc w tym wypadku — męża. Wiedzą one, że miłość — to jest pewnego rodzaju sztuka, artyzm, a więc doprowadziły miłość do artyzmu i w miłości celują, przewyższając wszystkie kobiety świata.

Butle z powietrzem do opon samochodowych.

Każdy automobilista zna tę wielce wadliwą przyjemność napełniania ręczną pompą przebitej i naprawionej opony samochodowej, szczególnie na szosie w podróży, gdy nam zależy na czasie. Otóż w ostatnim czasie dokonano w Niemczech pewnego wynalazku, który czyni zbędnym to

uciążliwe pompowanie.

Wynalazca zastąpił powietrze w oponie kwasem węglowym, a do napełniania użył podobnego aparatu, jak aparat do piwa. Wytwarza on dwa rodzaje butli zawierających 30 do 50 gramów kwasu węglowego dla motocykli i dwa rodzaje 130 do 150 gramowe dla samochodów. Jedną butlę można napełnić dwiema oponami. Napełnia się w ten sposób, że łączy się butlę specjalnym wężykiem z wentylem opony i w przeciągu kilku sekund

dętka jest napełniona.

Jak skonstruowane są butle, czy zawierają pełne bezpieczeństwo, jak zachowuje się ona napełniona kwasem węglowym — tego fachowe cza-

łospismo niemieckie donoszące o tym wynalazku nie wyjaśnia.

Podsluchane.

WODA.

Pomeranz czyta w gazecie, że w mieście były rozruchy uliczne. Dla rozpedzenia tłumów straż pożarna oblewała go wodą. Pomeranz odzywa się głośno.

— Co za barbarzyństwo! Nie było to spróbować z strzelaniem, a nie zaraz lać wodą?!

PRZEZORNY HOTELARZ.

— Ile kosztuje pokój na noc?

— 3 złote. Dla samobójców dochodzi jeszcze złotówka za... gaz.

WIADOMOŚCI Z PODRÓŻY.

— Mąż pani udał się podobno w objazd kraju na motocyklu. Ma pani od niego wiadomości?

— A tak, już dostałam dwa listy: jeden z aresztu, a drugi ze szpitala.